

Prima instanță: Judecătoria Bălți (judecător S. Ghercavii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Albu, A. Toderaș și E. Bejenaru)

Dosar nr. 2ra-1999/17

D E C I Z I E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Maria Ghervas
Ion Druță
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând recursurile declarate de „CET-Nord“ SA și de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina,

în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată înaintată de „CET-Nord“ SA împotriva lui Rotaru Anatol cu privire la încasarea datoriei la plata pentru încălzire și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina; s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 decembrie 2016, prin care s-a admis integral acțiunea; și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea, iar în rest, s-a respins acțiunea ca tardivă,

C O N S T A T Ă :

La 24 aprilie 2015 „CET-Nord“ SA a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Anatol (f.d. 3), solicitând: (1) încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a datoriei la plata pentru încălzire în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014 în sumă de 3 683, 43 lei; și (2) încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea acțiunii, a susținut că la 29 decembrie 2004 apartamentul nr. XXXXX din blocul locativ de pe str. XXXXX, mun. XXXXX, în care locuiește Rotaru Anatol, a fost deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, fapt

confirmat prin actul „CET-Nord“ SA privind deconectarea apartamentului, încăperii locuibile în cămin (încăperilor nelocuibile) de la sistemul de încălzire nr. 5089 din 29 decembrie 2004.

A invocat că în conformitate cu pct. 8 din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în cazul deconectării integrale a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul este obligat să compenseze furnizorului pierderile normative de energie termică.

A indicat că în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014 pierderile normative de energie termică au constituit suma de 3 683, 43 lei, care a fost determinată pornind de la plata pentru încălzire în mărime de 10% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului în perioada sezonului rece 2011 – 2012, 15% în perioada sezonului rece 2012 – 2013 și 20% în perioada sezonului rece 2013 – 2014.

A notat că potrivit pct. 10 din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 1 august al anului de gestiune.

A afirmat că prin somația nr. 17 din 15 decembrie 2014, a solicitat de la Rotaru Anatol stingerea datoriei la plata pentru încălzire în sumă de 4 058, 63 lei, care a rămas fără efect.

La 10 decembrie 2015 „CET-Nord“ SA a depus o cerere privind reducerea cuantumului pretenției principale (f.d. 37-39), solicitând, în această privință, încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a datoriei la plata pentru încălzire în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014 în sumă de 2 762, 58 lei.

A explicat că recalcularea datoriei a fost efectuată din motiv că nu a livrat energie termică în scara blocului de pe str. XXXXX, mun. XXXXX.

Totodată, a reiterat că plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 1 august al anului de gestiune, ceea ce înseamnă că dreptul său la acțiune privind încasarea datoriei la plata pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012 s-a născut la 2 august 2012, încadrându-se în limitele termenului general de prescripție extinctivă.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 20 decembrie 2016 (f.d. 105; 110-114), s-a admis integral acțiunea și s-a încasat în beneficiul „CET-Nord“ SA, din contul lui Rotaru Anatol, suma de 2 762, 58 lei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 09 ianuarie 2017 Rotaru Anatol a depus, prin intermediul avocatului

Moruz Valentina, o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 20 decembrie 2016 (f.d. 108), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, iar la 28 aprilie 2017 a depus cererea de apel motivată (f.d. 125-126) cu aceleași cerințe.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017 (f.d. 149; 150-157), s-a admis apelul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 20 decembrie 2016; s-a casat parțial hotărârea primei instanțe; și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat în beneficiul „CET-Nord“ SA, din contul lui Rotaru Anatol, suma de 1 758, 95 lei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire, iar în rest, s-a respins acțiunea ca tardivă.

La 25 august 2017 „CET-Nord“ SA a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017 (f.d. 164-166; 167), solicitând casarea acesteia, menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată și a sumei de 135 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului, a susținut că instanța de apel a încălcat norme de drept material prin aceea că nu a aplicat prevederile art. 272 alin. (1) Cod civil în coroborare cu prevederile pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A specificat că plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 1 august al anului de gestiune, ceea ce înseamnă că dreptul său la acțiune privind încasarea datoriei la plata pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012 s-a născut la 2 august 2012, încadrându-se, în contradicție cu constatarea instanței de apel, în limitele termenului general de prescripție extinctivă.

A invocat că instanța de apel, deși în motivarea deciziei sale a făcut trimitere la necesitatea încasării în beneficiul „CET-Nord“ SA, din contul lui Rotaru Anatol, a sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, a omis să se expună în partea dispozitivă în privința acestei chestiuni.

La 04 octombrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Rotaru Anatol o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar Rotaru Anatol nu a prezentat referința în termenul stabilit, recursul urmând a fi examinat în lipsa acesteia.

La 25 septembrie 2017 avocatul Moruz Valentina, acționând în interesele lui Rotaru Anatol, a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017 (f.d. 172-173; 175), solicitând casarea parțială a acesteia și casarea integrală a hotărârii primei instanțe, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca

neîntemeiată.

În motivarea recursului, avocatul Moruz Valentina a susținut că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile pct. 8 și 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A precizat că normele date nu puteau fi aplicate, or „CET-Nord“ SA nu a prezentat probe referitoare la necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și la imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii, cât și la volumul pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice, aspecte pe care instanța de apel le-a lăsat fără examinare.

A invocat că pe parcursul anilor 2011 – 2014, „CET-Nord“ SA a operat cu suprafețe totale diferite ale blocului locativ, în dependență de plățile dorite a fi încasate de la consumatorii deconectați integral de la sistemul centralizat de încălzire, circumstanță care, contrar alegațiilor „CET-Nord“ SA, nu poate fi justificată prin modificarea Anexei nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A concluzionat că aprecierea dată de instanța de apel este una pripită, rezultată dintr-o analiză greșită a circumstanțelor cauzei, determinată de aprecierea arbitrară a probelor, cât și expusă într-o formă evazivă și incertă, fiind lipsită de putere de convingere.

La 05 octombrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa „CET-Nord“ SA o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar „CET-Nord“ SA nu a prezentat referința în termenul stabilit, recursul urmând a fi examinat în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2017, recursurile declarate de „CET-Nord“ SA și de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, s-au considerat admisibile și s-au fixat spre examinare la data de 22 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, Recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul a considerat că examinarea recursurilor este posibilă fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursurile declarate de „CET-Nord“ SA și de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017, studiind materialele dosarului și raportând cele constatate

la prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să admită recursul declarat de „CET-Nord“ SA, să respingă recursul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, să caseze decizia instanței de apel, să mențină hotărârea primei instanțe și să compenseze „CET-Nord“ SA cheltuielile de plată a taxei de stat la depunerea cererii de recurs din următoarele considerente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Cu referire la încadrarea „CET-Nord“ SA și a lui Rotaru Anatol în termenele corespunzătoare de declarare a recursurilor, Colegiul consideră obligatoriu să releve următoarele.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avizul de recepție a deciziei integrale a instanței de apel, nr. de înregistrare al trimiterii poștale DS3118078677AR (f.d. 161), atestă că „CET-Nord“ SA a luat cunoștință de decizia contestată la 31 iulie 2017, astfel încât este în termen recursul declarat de „CET-Nord“ SA la 25 august 2017.

Avizul de recepție a deciziei integrale a instanței de apel, nr. de înregistrare al trimiterii poștale DS3118078678AR (f.d. 159), atestă că Rotaru Anatol a luat cunoștință de decizia contestată la 01 august 2017, astfel încât este în termen recursul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, la 25 septembrie 2017.

În continuare, verificând, în limitele invocate în recursuri, legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, Colegiul găsește următoarele temeiuri de admitere a recursului declarat de „CET-Nord“ SA și de respingere a recursului declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Colegiul constată că la 29 decembrie 2004 apartamentul nr. XXXXX din blocul locativ de pe str. XXXXX, mun. XXXXX, în care locuiește Rotaru Anatol, a fost deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, fapt confirmat prin actul „CET-Nord“ SA privind deconectarea apartamentului, încăperii locuibile în cămin (încăperilor nelocuibile) de la sistemul de încălzire nr. 5089 din 29 decembrie 2004 (f.d. 9).

Obiectul acțiunii îl constituie pretenția „CET-Nord“ SA de încasare în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a datoriei la plata pentru încălzire în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014.

Actul normativ special care guvernează fondul raportului juridic litigios este Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, în Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a fost introdus pct. 8¹, cu intrarea în vigoare la 23 septembrie 2011, care prevede că În cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăpere la un nivel de cel puțin + 18 °C, consumatorul va achita plata

pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 01 octombrie 2011; 15%, începând cu 01 octombrie 2012; 20%, începând cu 01 octombrie 2013.

Tot prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică, pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă a fost suplinit cu un alineat nou, care prevede că Plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune.

Colegiul consideră că prima instanță corect a determinat raportul juridic litigios și aplicând normele juridice care trebuiau să fie aplicate, a admis integral pretenția principală a „CET-Nord“ SA de încasare în beneficiul său, din contul lui Rotaru Anatol, a datoriei la plata pentru încălzire în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014 în sumă de 2 762, 58 lei.

Prima instanță a notat că Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă a fost aprobat inclusiv în vederea aplicării Legii condominiului fondului locativ nr. 913 din 30 martie 2000 și reglementării relațiilor contractuale între furnizorii și consumatorii acestor servicii prin prisma Legii date.

În conformitate cu art. 5 Legea condominiului fondului locativ nr. 913 din 30 martie 2000, Proprietatea comună în condominiu include toate părțile proprietății aflate în folosință comună: terenul pe care este construit blocul (blocurile), zidurile, acoperișul, terasele, coșurile de fum, casele scărilor, holurile, subsolurile, pivnițele și etajele tehnice, tubulaturile de gunoi, ascensoarele, utilajul și sistemele ingineresti din interiorul sau exteriorul locuințelor (încăperilor), care deserveșc mai multe locuințe (încăperi), terenurile aferente în hotarele stabilite cu elemente de înverzire, alte obiecte destinate deservirii proprietății imobiliare a condominiului.

Prima instanță a reținut că Rotaru Anatol este coproprietar în condominiu al blocului locativ de pe str. XXXXX, mun. XXXXX, și a cercetat actul „CET-Nord“ SA privind deconectarea apartamentului, încăperii locuibile în cămin (încăperilor nelocuibile) de la sistemul de încălzire nr. 5836-3 din 19 februarie 2015 (f.d. 97), în conținutul căruia sunt menționate elementele constructive ale blocului locativ, proprietate în condominiu a locatarilor, cât și faptul că apartamentul lui Rotaru Anatol este tranzitat de o țevă de încălzire centrală.

Astfel, prima instanță corect a constatat întrunirea condițiilor de naștere a obligației lui Rotaru Anatol de plată pentru încălzire în beneficiul „CET-Nord“ SA în temeiul pct. 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Dezacordul lui Rotaru Anatol față de soluția primei instanțe este, în esență, marcat de aspecte ce țin în exclusivitate de obiectul probațiunii, care au fost menționate în cererea sa de apel, cât și în cererea sa de recurs.

Rotaru Anatol a invocat că „CET-Nord“ SA nu a prezentat probe referitoare la necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și la imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii, cât și la volumul pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice.

De asemenea, a indicat că pe parcursul anilor 2011 – 2014, „CET-Nord“ SA a operat cu suprafețe totale diferite ale blocului locativ, în dependență de plățile dorite a fi încasate de la consumatorii deconectați integral de la sistemul centralizat de încălzire, circumstanță care, contrar alegațiilor „CET-Nord“ SA, nu ar putea fi justificată prin modificarea Anexei nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Colegiul observă că aceste argumente se referă la neexercitarea pe deplin de către „CET-Nord“ SA a obligației sale de a dovedi anumite fapte, cât și la omisiunea primei instanțe de a constata anumite circumstanțe care au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că apelul reprezintă o cale ordinară și devolutivă de atac, iar conform art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Argumentele menționate au fost supuse unei examinări diligente de către instanța de apel, inclusiv prin prisma aprecierii probelor din dosar, iar instanța de recurs nu verifică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, or forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența acestora, și concluziile aferente sunt în afara ariei de control a instanței de recurs.

Totodată, tangențial obiectului probațiunii, instanța de recurs este în drept doar să considere că aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare a fost arbitrară, dar Rotaru Anatol nu a făcut referire la niciun indiciu concludent în această privință.

În continuare, Colegiul găsește a fi întemeiat argumentul invocat de „CET-Nord“ SA precum că instanța de apel a încălcat norme de drept material prin aceea că nu a aplicat prevederile art. 272 alin. (1) Cod civil în coroborare cu prevederile pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil, Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată,

dreptul încălcat este de 3 ani.

În conformitate cu art. 272 alin. (1) Cod civil, Termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Conform pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, Plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune.

Instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe în partea încasării sumei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012, considerând că pretenția dată a fost înaintată tardiv, și a emis o nouă hotărâre, prin care a încasat suma cu titlu de datorie la plata pentru încălzire doar în perioada sezoanelor reci 2012 – 2014.

Colegiul explică, că odată ce plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune, neexecutarea de către consumator a obligației date condiționează nașterea la 02 august al anului de gestiune a dreptului furnizorului la acțiune împotriva consumatorului.

Fiind stabilită neexecutarea de către Rotaru Anatol a obligației de plată pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012, dreptul „CET-Nord“ SA la acțiune în încasarea acestei plăți din contul lui Rotaru Anatol s-a născut la 02 august 2012.

Contrar aprecierii instanței de apel, luând în considerare că „CET-Nord“ SA a declanșat acțiunea la 24 aprilie 2015, potrivit art. 272 alin. (1) Cod civil, capătul de cerere privind încasarea plății pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012 nu putea fi respins ca tardiv.

Colegiul consideră că prima instanță corect a admis integral acțiunea, iar instanța de apel nefondat a casat hotărârea primei instanțe în partea încasării sumei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire în perioada sezonului rece 2011 – 2012.

În subsidiar, cu referire la solicitarea „CET-Nord“ SA de compensare a cheltuielilor de plată a taxei de stat la depunerea cererii de recurs în sumă de 135 lei, Colegiul o consideră întemeiată și pasibilă de a fi admisă integral din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Art. 94 alin. (3) Cod de procedură civilă, Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii.

Depunând cererea de recurs, „CET-Nord“ SA a anexat ordinul de plată nr.

903 din 11 iulie 2017 (f.d. 163), care atestă plata taxei de stat în sumă de 135 lei.

Astfel, instanța de recurs va încasa suma de 135 lei în beneficiul „CET-Nord“ SA, din contul lui Rotaru Anatol, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs.

Față de cele ce preced, ținând cont că instanța de apel a încălcat norme de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, iar soluția primei instanțe este legală, nefiind necesară noua stabilire a circumstanțelor de fapt sau reaprecierea probelor din dosar, Colegiul va admite recursul declarat de „CET-Nord“ SA, va respinge recursul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, va casa decizia instanței de apel, va menține hotărârea primei instanțe și va compensa „CET-Nord“ SA cheltuielile de plată a taxei de stat la depunerea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul declarat de „CET-Nord“ SA.

Se respinge recursul declarat de Rotaru Anatol, prin intermediul avocatului Moruz Valentina.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2017 și se menține hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 decembrie 2016 în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată înaintată de „CET-Nord“ SA împotriva lui Rotaru Anatol cu privire la încasarea datoriei la plata pentru încălzire și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat.

Se încasează în beneficiul „CET-Nord“ SA, din contul lui Rotaru Anatol, suma de 135 lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de recurs.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Maria Ghervas

Ion Druță

Mariana Pitic

Luiza Gafton